

МОЛОДИЙ МЕДИК

№11, листопад 2017 р.

Викладачі ВНМУ вчаться мотивувати студентів до навчання

Протягом двох днів, 27-28 листопада, викладачі Вінницького національного медичного університету ім. М.І. Пирогова брали участь у навчаннях у рамках проекту «Baltic Network for prevention of Early School Leaving», або ж «SEE-ME», який фінансується Шведським інститутом. В Україні його учасниками стали чотири вінницьких виши: крім ВНМУ ще Вінницький національний аграрний університет, Вінницький торговельно-економічний інститут та Вінницьке вище професійно-технічне училище.

Метою цього проекту є опанування знаннями, інструментами, навчальними матеріалами, які були напрацьовані в європейських країнах, аби запобігти ранньому припиненню навчання студентами України, Молдови та Росії.

Під час тренінгу директор міжнародного відділу Фолькуніверситету (Упсала, Швеція) Алі Рашиді розповів учасникам проекту про проблемно-орієнтоване навчання, яке прийшло в Європі на заміну «знанням з підручників під диктовку». Насамперед шведський координатор порадив присутнім не бути диктаторами на парах та включати критичне мислення. Алі також підсумував, що освітянські світові тенденції говорять про вміння критично мислити, лідерство, кроскультурне співробітництво і вміння працювати в команді, креативність та інновації.

Протягом віків та навіть тисячоліть вчитель, особливо у медицині, був носієм ексклюзивних знань, ексклюзивної інформації. І молоді використовувала шанс спілкування із ним, оскільки інших можливостей отримати ці знання і цю інформацію у неї не було. Фактично вчитель був центром знань. Але на сучасному етапі завдяки мережі Інтернет доступ до інформації є вільним, відкритим та необмеженим. Тож виникає питання: а чи потрібен вчитель взагалі? І ось ця програма показала: так, потрібен,

і його роль дуже важлива. Сьогодні вчитель – це провайдер, який допомагає знайти інформацію правильну, важливу і дійсно наукову. Ключові слова цієї програми – «інклюзивна освіта». Згідно з її принципами навчання студентів – це вже не навчання фактам, а постановка питання, на яке потрібно дати відповідь, та проблеми, які потрібно розв'язати, - зазначає учасниця програми, завуч кафедри соціальної медицини та організації охорони здоров'я, к.м.н., доцент Валентина Леонтіївна Пилипчук.

За словами керівника Ресурсного центру грантових програм ВНМУ Руслани Харковенко, проект три-

ватиме до кінця 2018 року. А перша зустріч у його рамках відбулася на початку вересня 2017 року. Тоді учасники програми отримали завдання провести онлайн-анкетування щодо мотивації до навчання та викладання серед студентів і викладачів вишів-учасників проекту. За його підсумками буде визначено, наскільки можливості кожного вишу дають мотивації студентів. Після аналізу результатів анкетування внз отримають методологію впровадження європейських стандартів навчання. Анкетування вже розпочалося і триватиме до квітня наступного року.

ВНМУ на Всеукраїнському медичному турнірі представив «Безліміт Хейфліка»

17 листопада студенти Вінницького національного медичного університету ім. М.І. Пирогова взяли участь у Другому Всеукраїнському медичному турнірі. Команда ВНМУ під назвою «Безліміт Хейфліка» у складі Коноваленка Владислава (4 курс 28-а група), Дерія Сергія (4 курс 22-а група), Луцюк Тетяни (4 курс 11-а група), Трофімчук Тетяни (5 курс 17-б група) та Казмірчук Оксани (5 курс 1-б група) змагалася у півфіналі зі студентами вищих навчальних медичних закладів Одеси, Києва, Сум та Харкова.

Турнір започаткували організатори «Інтелектуальних ігор» Національний медичний університет, а цьогоріч

естафету перейняв Одеський національний медичний університет, який гостинно прийняв учасників з різних куточків України.

Медичний турнір дозволяє не лише глибоко пізнати проблеми зі сфери медицини та розвинути якості доповідача, але й аналізувати та оперувати фактами, доказовою базою і набутими знаннями. Завданнями турніру було розглянути новітні відкриття та найгостріші проблеми сучасної клінічної та теоретичної медицини у різних сферах її діяльності. Формат заходу нестандартний, оскільки передбачав не лише висвітлення тематики, але і полеміку та науковий диспут, що сприяє формуванню клінічного мислення та змушує черпати інформацію саме з першоджерел.

Усі учасники Турніру отримали фундаментальні знання з епігенетики, гінекології, неврології, молекулярної біології, патофізіології, фармакології, а також були нагороджені призами та грамотами від ОНМУ та видавництва «Нова Книга». Досвід, отриманий під час участі в турнірі, стане ще однією сходинкою на шляху становлення студентів як майбутніх професіоналів, а чудові подарунки сприятимуть цьому.

Висловлюємо щирі слова подяки Студентському науковому товариству, Товариству молодих вчених, Профспілці студентів, Студентській раді, викладачам ОНМУ, колективу «Інтелектуальні ігри» НМУ, Ukrainian Medical Student's Association та учасникам, які долучилися до свята студентської наукової думки!

Луцюк Тетяна 4 курс 11-а група

Про антимікробну резистентність говорили англійською

167 студентів Вінницького національного медичного університету ім. М.І. Пирогова взяли участь у першій інтернаціональній конференції «Antimicrobial resistance», яка пройшла 27 листопада

Цей захід став початком проекту Всесвітньої організації охорони здоров'я, спрямованого на встановлення диспенсерів із дезінфікуючим розчином у палатах інфекційного відділення лікарні на Барському шосе, аби лікарі мали можливість ретельно потурбуватися про своє здоров'я і не були переносниками захворювань. Диспенсери подарує Європейська асоціація студентів-медиків (EMSA). Її ж представники, з викладачами кафедри інфекційних хвороб із курсом епідеміології та кафедри мікробіології, стали ініціаторами проведення конференції.

Головною родзинкою конференції стало те, що на ній вперше зібралися разом іноземні та українські студенти, при цьому робочою мовою була англійська. Окрім поширення знань про мікроби та антимікробну резистентність, ми ставили перед собою мету налагодити комунікацію між українськими та іноземними студентами, залучити їх до неформального спілкування та обмінятися досвідом щодо системи охорони здоров'я в різних країнах, - розповіла одна з організаторів конференції, студентка V курсу Олександра Телегузова. За її словами, приблизно 60 відсотків учасників конференції були україн-

ськими студентами четвертого та п'ятого курсів. Решта – студенти-іноземці.

Одним із ключових спікерів конференції була Чічирельо-Константинович Кіаріна Данієлівна, асистент кафедри інфекційних хвороб з курсом епідеміології, яка ознайомила учасників з темою вакцинації. Сінгх Шайлендра, асистент кафедри дитячих інфекційних хвороб, розповів про факти та виклики антимікробної резистентності, базуючи свою доповідь на практиках іноземного досвіду. Вовк Ірина Миколаївна, доцент кафедри мікробіології, нагадала факти механізму виникнення бактеріальної резистентності до антибіотиків та висвітлила нові дослідження у цій сфері.

Саме зростання резистентності до антибактеріальних препаратів стало причиною появи явища, означеного терміном «внутрішньолікарняна інфекція» (ВЛІ). При цьому необхідність синтезу антибіотиків із принципово новими механізмами дії є надскладною проблемою, адже процес їх створення триває близько десяти років.

Кейсі Монвуба, представник EMSA у ВНМУ, зазначив, що на сучасному етапі здійснюються зміна основних типів збудників антибіотикорезистентних інфекцій як в стаціонарах,

так і в популяціях. Збудники МРСА (мультирезистентний збудник внутрішньолікарняних інфекцій) поступово вийшли за межі стаціонарних відділень і поширилися в позагоспітальній сфері, зайнявши провідне місце серед позагоспітальних інфекцій, викликаних антибіотикорезистентними мікроорганізмами. У той же час серед госпітальних інфекцій основними полірезистентними збудниками стали Acinetobacter і окремі штами Klebsiella і Pseudomonas. Нові збудники госпітальних інфекцій мають принципово інші механізми розвитку та поширення резистентності.

Ми сподіваємося, що ця конференція матиме продовження, можливо, у вигляді серії дебатних турнірів або міжнародної конференції із залученням іноземних експертів. Це цілком можливо, адже EMSA тісно співпрацює із багатьма європейськими вишами. У будь-якому випадку ми не плануємо зупинитися, оскільки ця ініціатива підтримується ВООЗ, - каже Олександра Телегузова.

Було б чудово організувати більше заходів із залученням іноземних студентів, адже ми усі є представниками однієї національності – медиків, - зазначила координатор організаційного комітету від EMSA Валерія Ветрова.

Головною красунею ВНМУ стала Анна Мельниченко

Україна славиться витонченими красунями, яким притаманні неповторна врода, світлий розум, працьовитість, сміливість, творчість, обдарованість, ввічливість і, звичайно ж, велика шана, любов і повага до рідного краю. Саме такими рисами наділені учасниці конкурсу краси «Міс ВНМУ – 2017»

Цьогоріч він відбувся у 29 листопада, у новому форматі. Місцем проведення шоу став готельно-ресторанний центр «Feride Plaza».

Загалом було десять претенденток на титул «Міс ВНМУ – 2017»:

Катерина Сокровищук – 3 курс, 16-б
 Валентина Базарник – 3 курс, 3-а
 Карина Перківська – 2 курс, 16-б
 Вікторія Брумар – 3 курс, 52-б

Ірина Повар – 1 курс, 10-а
 Анастасія Стасів – 2 курс, 13-б
 Анна Мельниченко – 5 курс, 26-б
 Марія Ліщинська – 5 курс, 14-а
 Оксана Плахіна – 2 курс, 10-а
 Карина Оліх – 4 курс, 17-б.

Дівчата продемонстрували не лише свою красу під час дефіле у купальниках, талант під час виконання танцю чи пісні, а й гострий розум в інтелектуальному конкурсі. Упродовж підготовки, яка тривала два місяці, кожна відкрилась з нової сторони, кожна вклала всі свої зусилля задля перемоги. І як не дивно, у дівчат не було запеклої боротьби. Тому й відповіддю на запитання «А у вас хоч якась конкуренція є?» була здивована реакція.

Отже, новою Міс ВНМУ – 2017 та

Міс глядацьких симпатій стала Анна Мельниченко.

Не залишилися без титулів і решта учасниць конкурсу:

Перківська Карина – Міс Грація
 Ліщинська Марія – І Віце-міс та Міс фотогенічність
 Плахіна Оксана – Міс Благодійність
 Базарник Валентина – Міс Стиль
 Стасів Анастасія – ІІ Віце-міс
 Катерина Сокровищук – Міс Інтелект

Брумар Вікторія – Міс Естетика

Ірина Повар – Міс спорт

Оліх Карина – Міс діадема

Усі вони отримали торт та подарунки від організаторів і спонсорів конкурсу.

Свої титули юні красуні носитимуть до наступного конкурсу «Міс ВНМУ».

У конкурсі «Я люблю медицину» перемогли викладачі

Дев'ятого листопада в стінах ВНМУ ім. М.І. Пирогова відбулось протистояння між викладачами і студентами – інтелектуально-розважальне шоу «Я люблю медицину».

Захід такого формату був проведений вже вдруге. Нову університетську традицію започаткували ще минулого року, але ми не сподівались, що вона набуде такої популярності, – розповідає головна організаторка конкурсу, студентка 5 курсу Тетяна Трофімчук. – Коли я починала свою роботу в Студентському Самоврядуванні, хотілося не лише організувати щось нове і цікаве для студентів, а й залучити до «позаурочної» діяльності викладачів. Так і прийшла ідея створити захід на кшталт телевізійного шоу «Я люблю Україну». Ми прописали проект, створили форми реєстрації для студентів, а потім була сформована і команда. З викладачами було трохи важче, проте і їх ми зібрали.

У порівнянні з минулим роком взяти участь у конкурсі побажали втричі більше студентів – 30. Викладачі також охоче погоджувались долучитись, та ще й запрошували своїх колег в команду. Таким чином, у кожній з двох команд – студентській та викладацькій – було по вісім учасників. Крім цього, було додано два нових конкурси. Їхніми завданням яких було впізнати діагнози по відео-анамнезу захворювання та відгадати, який термін пояснюють діти, – розповідають співорганізатори Оксана Казмірчук та Софія Ніколайчук. – Нам дуже приємно, що глядачів та вболівальників цього року стало більше! Більшість, зви-

чайно, це студенти, але і викладачі прийшли підтримати своїх колег у такому змаганні. А підтримка залу для обох команд була просто шаленою.

Родзинкою шоу став конкурс «Домашнє завдання», в якому обидві команди показали мініатюри і жарти на тему «Наш перший робочий день».

За результати змагання переможцями шоу «Я люблю медицину – 2017» стала команда викладачів, до складу якої увійшли Балацький Олексій – капітан, Ратушняк Ігор, Власенко Оксана, Русак Наталя, Нечипорук Віталій, Назарова Марина, Мітюк Богдан та Лета Іван.

Усі учасники отримали дипломи, солодкі призи, а команда переможців - ще й пам'ятні чашки.

Щиро сподіваємось, що такий захід стане традиційним в нашому університеті, адже як показав досвід, студенти і викладачі можуть змагатись на одному рівні! Команда організаторів висловлює подяку за підтримку Профкому студентів ВНМУ та усім членам Студентського Самоврядування, які долучились до організації та проведення конкурсу.

Оксана Казмірчук, V курс 16 група

Спортсмени ВНМУ завоюють медалі обласної першості

Вдало розпочався чемпіонат області з 19 окремих видів спорту 2017-2018 н. р. для спортсменів Вінницького національного медичного університету ім. М.І. Пирогова. Стартували наші спортсмени в п'яти видах спорту та завоювали чотири призових місця.

Так, 24 жовтня в змаганнях із бадмінтону, в яких взяли участь команди п'яти вишів, команда ВНМУ посіла III місце. На першому – представник Вінницького національного технічного університету, на II – кооперативного інституту. Честь ВНМУ захищали Гаврилюк Анастасія (2 курс 45а група), Музика Марія (5 курс 12а група), Ордєвич Сергій (6 курс 29 група), Ягама Кіртхі Чандра (4 курс 876 група) та Нанга Гітка Кришна (4 курс 876 група). Тренер-представник команди - викладач Дусь С.В.

У змаганнях з настільного тенісу, які пройшли сьомого листопада, взяли участь сім команд. Команда ВНМУ посіла III місце, поступившись командам Вінницького державного педагогічного та Вінницького національного технічного університетів.

Завершилися змагання чемпіонату в 2017 році першістю з кульової стрільби, яка відбулася 22 листопада. У ній взяли участь сім команд. Представники ВНМУ – КМСУ Жебель Олексій (I курс група 43а), Баранович Владислав (I курс група 5а), Москаленко Іван (I курс група 7а), Полім Михайло – (II курс група 23б), Фуцур Віктор (II курс група 23б), Калетнік Владислав (I курс група 5а), тренер команди викладач Яремчук П.В. – у командному заліку вибороли четверте місце. А Олексій Жебель в особистому – друге.

Перше місце в змаганнях посіла команда ВДПУ, друге – ВНТУ, третє – ДонНУ.

Чемпіонат буде продовжено з лютого 2018 року, загалом команда ВНМУ візьме участь у змаганнях із 17 видів спорту. Бажаємо чоловічим та жіночим збірним командам з баскетболу, волейболу, легкої атлетики, футболу, плаванні, боксу, важкої атлетики, міні-футболу, футзалу щасливих стартів та перемог.

За інформацією кафедри фізвиховання та ЛФК

Завершено будівництво бібліотеки університету

Період змін завжди нелегкий, нові очікування приносять і надії на краще, і задоволення, і, безумовно, проблеми та хвилювання. Для працівників бібліотеки Вінницького національного медичного університету ім. М.І. Пирогова такий період розпочався ще в 1988 році, коли ректор тоді ще інституту Білик Василь Данилович і директор бібліотеки Масєвська Ліна Василівна зрозуміли, що зростаючі потреби студентів та науковців вимагають нових форм роботи, розширення зон обслуговування, а відтак створення бібліотеки нового типу. Тож Ліна Василівна разом з інженером проектного інституту Київгіпропробуд Володимиром Івановичем Пруським вирушили до Москви проектувати приміщення бібліотеки. Завдання було не з легких, досвіду бракувало, тому доводилося шукати інформацію по криках. Розроблений проект вписувався в архітектуру всього університету, а специфіка приміщень відповідала потребам студентської та наукової спільноти університету.

Коли ректором ВНМУ став Василь Максимович Мороз, він не просто підтримав ідею створення бібліотеки, але й розпочав будівництво. У 1993 році було вирито котлован і зведено цокольний поверх. А далі в Україні розпочався період економічної кризи. Протягом десятка років працівники бібліотеки, прямуючи алеєю університету на роботу, позирали на розпочате будівництво і вже почали дещо втрачати надію на втілення своїх мрій. Проте не втрачав надію Василь Максимович, який завдяки своїй наполегливості та впевненості сьогодні уже завершує будівництво.

Звичайно, від часу створення проекту пройшли роки і змінилися вимоги до обслуговування читачів, уявлення про зручність та комфорт, структуру бібліотеки. Тож на стадії будівництва доводилося вносити зміни до проекту. В цих питаннях потрібно завдячувати нашим «головним будівничим» - головному інженеру Дяченко Наталії Юріївні та виконробу Гавриленку Миколі Володимировичу, які із розумінням та поступливістю поставилися до зауважень та прохань директора бібліотеки. А завдяки професій-

ному підходу Прохорова Олега Дмитровича та Зорича Миколи Дмитровича бібліотека отримала потужну інтернет-мережу з окремим потужним сервером.

Створення моделі нової бібліотеки продовжила Шпукал Леся Іванівна, яка очолювала бібліотеку впродовж 2003-2014 рр. Вона збирала інформацію по сторінках видань, вивчала матеріали про зарубіжні бібліотеки, опиралася на власний досвід. Леся Іванівна жила новою бібліотекою, проте їй не судилося втілити своє бачення. Світла їй пам'ять.

Сьогодні будівництво бібліотеки майже завершено. Якою ж вона буде для наших читачів? Насамперед, відповідно до сучасних тенденцій, бібліотека надаватиме відкритий доступ до інформації: документальних фондів, електронних видань та світових ресурсів. Для цього створено комплекс читальних залів та абонементів. Великий читальний зал на 200 посадкових місць враховує індивідуальні потреби читачів в роботі з літературою, оскільки оснащений двома іменними та одномісними столами. Окремо створена зона для колективної роботи, яка допоможе читачам працювати групами. Проте це не буде звичайний традиційний зал, до якого звикли наші студенти. Адже облаштовані також комп'ютерні місця, які дадуть можливість одночасно працювати як з друкованими виданнями, так і з електронною інформацією.

Проте доступ до комп'ютерів на цьому не обмежується. До послуг користувачів - інтернет-зал на 50 робочих місць, де буде можливість працювати зі світовими інформаційними інтернет-ресурсами. Тут працівники інформаційно-бібліографічного відділу надаватимуть консультаційну допомогу щодо тематичного пошуку літератури, інформації про наукометричні бази даних, ведення інституційного репозитарію та ін.

Для роботи з літературою іноземними мовами організовано окремий відділ, до якого входять абонемент, читальний зал і книгосховище. Такий комплекс сприятиме органічному обслуговуванню не тільки англомовних студентів, але й всіх, хто володіє англійською, польською, німецькою мовами. Просторий відділ та близьке розміщення фонду

Від зародження ідеї до втілення

забезпечити зручність для масової видачі підручників студентам. У читальному залі також будуть облаштовані місця для групової роботи, що, з нашого досвіду, іноземні студенти так полюбують. Вони, безумовно, оцінять перевагу нових умов порівняно з існуючими.

Для тих, хто віддає перевагу одноосібності та цілковитій тиші, пропонуються кімнати для індивідуальної роботи. Скористатися цією можливістю зможуть науковці, студенти, а також групи студентів, які потребують активного і бурхливого обговорення навчальних тем або ж власних питань і проблем. Модульні столики дозволять читачам розміститися на власний смак, наявність комп'ютера розширить можливість у роботі, а при бажанні гаряча філіжанка кави створить домашній затишок.

Ретельно відбирається до відділу наукового абонементу література, яка буде видаватися читачам додому. При цьому відділі ефективно функціонуватиме книгосховище, оснащене сучасними пересувними стелажками. Місткість стелажів та економія площі дозволять впорядкувати і належним чином зберігати фонд, загальна кількість якого сягає понад півмільйона примірників. Фонд підручників, найбільш популярний серед студентів, розміщено в просторій залі на першому поверсі.

Бібліотека проводить плідну діяльність з питань красназничої медицини. Ця тема є цікавою для кафедр, викладачів, студентів та університету в цілому. Зараз проводиться активна робота виокремлення цієї літера-

тури з основного фонду, адже буде створена окрема кімната для роботи з цими виданнями. У вільному доступі кожен читач зможе власноруч або за допомогою працівника бібліотеки відшукати цікаву і потрібну інформацію та перегорнути сторінки у зручних кріслах невеликого спеціально створеного читального залу. Пропонуватися також будуть теки із цінними сканованими матеріалами, віднайдені в архівах Вінницької області, університету, в інших бібліотеках України та переданими родинами відомих осіб, причетних до університету та медицини Вінниччини.

Найбільшою гордістю бібліотеки є фонд видань XVIII-XX століть. Доторкнутися до цих історичних джерел буде можливість у відділі рідкісних і цінних видань. Спеціальні шафи забезпечать зберігання фонду, комплект книжкових вітрин сприятиме розкриттю та популяризації надбань завдяки періодичним змінам експозицій. Тут же, в читальній зоні, можна без обмеження ознайомитися не тільки зі старовинними виданнями, але й з колекціями видатних медиків, які довірили свій спадок університету і який зберігає бібліотека.

Розширенню поля міжособового спілкування сприятиме відділ культурно-просвітницької роботи із художнім абонементом. Гуртки «Літературна вежа», «Що? Де? Коли?», польської мови із тісної кімнати перейдуть на простору світлу терасу. Свої засідання і чаювання будуть проводити за великим модульним столом у зручних кріслах, відпочити зможуть на комфортних диван-

чиках і розслабитися після важкого навчального дня на сучасних молодіжних кріслах-мішках. Ці зручності призначені і для тих, хто відвідує абонемент художньої літератури. Тепер любителі художнього жанру не залежні від бібліотекаря. Вільний доступ до всього фонду розширить діапазон пошуку. Тож, вибравши книгу чи журнал, можна не поспішати додому, а зручно вмовистившись на облюбоване місце, зануритися в цікаву історію. Працівники відділу будуть раді всім, хто прагне спілкування та бажає відвідувати літературні вечори і різні засідання.

Комфортні умови роботи створені також для працівників внутрішніх відділів, які не працюють безпосередньо з читачами, але робота яких спрямована на їх інформаційне забезпечення. Просторі кабінети директора та його заступника забезпечать необхідні умови для управлінської роботи та прийому відвідувачів; відділ методичної роботи на правах методичного центру бібліотек ВНЗ м. Вінниці удосконалив співпрацю з колегами; зручність робочих місць відділів комплектування та наукової обробки документів забезпечать ефективність у роботі. Виділена кімната для обіду та відпочинку покращить побутові умови кожного працівника.

Естетичний вигляд приміщення створює особливу атмосферу. Кольорова гама кожного поверху має власне «обличчя»: стіни пофарбовані нестандартно, у жовті, оливкові, персикові кольори. Просторі аванзали на кожному поверсі, зона рекреації на третьому будуть укомплектовані зручними диванчиками. На другий та третій поверхи читачі потраплятимуть парадними сходами або пасажирським ліфтом. Всі три поверхи із цокольным поєднані вантажним ліфтом, що скоротить час доставки літератури читачам та значно полегшить фізичну працю бібліотекарів. Внутрішній вигляд приміщення кожен зможе оцінити, відвідавши бібліотеку.

Нове приміщення, в яке невдовзі переміститься бібліотека, свідчить про турботу керівництва університету про студентів і професорсько-викладацький склад, розвиток науки і вдосконалення навчального процесу, а також довіру до бібліотеки як складової частини університетської діяльності. Висловлюємо вдячність за розуміння і підтримку. Ми, в свою чергу, будемо прагнути виправдати всі сподівання і створимо бібліотечний простір, зручний та привабливий для читачів.

**Директор бібліотеки
Неліна Кравчук**

Наш ювіляр – Шпілевська Марія Максимівна!

25 грудня доцент кафедри внутрішньої медицини з курсом загальної практики сімейної медицини (ЗПСМ) відзначає своє 75-річчя

Народилась в 1942 році в родині селянина-колгоспника. Скільки себе пам'ятаю, мріяла про медицину. Можливо, цьому сприяли розповіді про прадіда-«фершала» та сумка санінструктора, яку батько приніс з фронту.

У 1949 році – перший клас початкової школи. Як тільки осилила грамоту, від колгоспного «раю» почала тікати в світ книжок. До дванадцятирічного віку перечитала всі книжки сільської бібліотеки. Після початкової школи – семирічна за 5 км, потім восьмий клас в селі Волоське за 8 км. Ходили пішки, не було ані шкільних автобусів, ані шкільних обідів. Саме у восьмому класі прочитала статтю в газеті про культ особи Сталіна – це був перший ковток свіжого повітря в тому задушливому світі.

Мрія про роботу сестри-жалібниці залишалась, і я в неповні 15 років переконала головного лікаря районного тубдиспансеру взяти мене на роботу. Зачислили в 1957 році санітаркою-прибиральницею, згодом санітаркою лабораторії, санітаркою рентген-кабінету. У стаціонарі не тільки опанувала швабру, але й навчилась робити ін'єкції, в т. ч. довенні, а також ендотрахеальне вливання салюзиду хворим на туберкульоз гортані. За науку дуже вдячна маніпуляційній медсестрі Аллі Олександрівні. Дуже раділа, коли пацієнти просили, щоб саме я робила уколи, казали що в мене «легка рука».

У лабораторії окрім миття пробірок навчилась робити аналізи крові, харкотиння (в т.ч. методом флотації). Мікобактерії туберкульозу, форменні елементи крові вивчала не по підручнику, а під мікроскопом, за що вдячна лаборантці Ганні Андріївні.

Працюючи в рентгенкабінеті, стояла поруч рентгенолога, і він мені завжди показував, як виглядають на рентгеноскопії «сава», пневмоторакс, плеврит, піопневмоторакс. Навчилась робити рентгенограми.

У 9-10 класах навчалась у Деражнянській школі робітничої молоді. Клас був дружний, люди різного віку. Прекрасний педколектив, який прищепив любов не лише до літератури, але й до історії, хімії, фізики. Школу закінчила в 1959 році.

Після школи – курси медичних сестер без відриву від виробництва, після закінчення курсів працювала уже на посаді медичної сестри в рідному тубдиспансері.

У 1961 році поступила до Ви-

сничього медичного інституту ім. М.І.Пирогова. То був найщасливіший день у моєму житті. Наша група була чи не найкраща, разом гризли граніт науки, допомагаючи слабшим. Починаючи з третього курсу – практично кожного дня після занять – науковий гурток на кафедрі фармакології. Олександр Олександрович Столярчук на той час набирав матеріал для своєї докторської, і я допомагала йому в досліджах на кроликах, щурах, кішках. Іноді затримувались до пізнього вечора, і Олександр Олександровичу залишали ключі від інституту. В 1967 році отримала диплом «з відзнакою» і залишилась в аспірантурі на кафедрі фармакології. 14 препаратів, різні методи досліджень. Доводилось іноді ночувати на кафедрі. Закінчивши експериментальну частину, пішла на практичну роботу. Хотілося допомагати хворим, а не все життя працювати з щурами, кроликами, кішками.

Три роки працювала в обласному дитячому протитуберкульозному санаторії (в полі, до найближчого села – 3 км). Потім – робота дільничного педіатра в м. Хмельницькому. Дуже вдячна тодішній завідувачій міськздороввідділом Догмарі Вільгельмівні Царьковій, яка не лише влаштувала мене на роботу, але й випросила ділянку землі під забудову. Слова «корупція» ми тоді ще не знали, і я навіть квіти їй не подарувала, але довично вдячна.

Працюючи в Хмельницькому, на решті захистила дисертацію на тему «Поиск антидепрессантов среди производных бензодиазепина».

Коли атестувалась на лікарську категорію, голова атестаційної комісії М. П. Чорнобровий запропонував мені роботу педіатра в відділенні торакальної хірургії обласної лікарні. То були найважчі, але й найкращі роки моєї трудової діяльності. Прекрасний згуртований колектив. Всі новинки медицини були в нашій лікарні. Так, фібробронхоскоп у Хмельницькому був уже тоді, коли в Києві користувались «Красногвардійцем» (металевою трубкою, яку вводили в трахею). За Федором Міщенко я ходила як нитка за голкою (так порадив М. П. Чорнобровий). Федір навчив мене катетеризувати підключичну вену, робити пункції та дренажі плевральної порожнини, проводити бронхографію. Це був пік стафілококової чуми ХХ сторіччя. Поступали діти

в септичному стані, з піопневмотораксами, перикардитами. Ми дуже намагались «витягувати» цих дітей. Летальність у нас була найнижчою в СРСР. Під час роботи в обласній лікарні – курси з торакальної хірургії в Києві, в Ленінграді.

Після організації факультету післядипломної освіти у м. Хмельницькому М. П. Чорнобровий запропонував мені подати заяву на конкурс на посаду асистента кафедри педіатрії. На цій кафедрі працювала три роки, потім – на курсі клінічної пульмонології. У 1987 році стала доцентом на кафедрі терапії.

На даний час працюю на посаді доцента кафедри внутрішньої медицини з курсом загальної практики сімейної медицини. Багато років є куратором курсів ПАЦ та спеціалізації з ЗПСМ, веду групи інтернів. Люблю своїх інтернів, розумію лікарів.

Маю понад 30 друкованих праць. Найбільш значимі – розділ «Лікування органів дихання» в «Рецептурному довіднику практичного лікаря» за редакцією І. Чекмана, розділи в книгах серії «Бібліотека практичного лікаря» «Неотложные состояния в пульмонологии» за редакцією М. Чорнобрового та «Бронхоэктатическая болезнь» за редакцією О. С. Бориска, методичні рекомендації «Отхаркивающие средства», «Тесты для врачей-пульмонологов», «Сучасні аспекти антибактеріальної терапії».

Заміжня. Маю двох дітей, п'ятеро онуків, двоє правнуків. Улюблений онук є студентом третього курсу нашого університету. Сподіваюсь, буде достойним лікарем на нашій, на своїй землі.

З нагоди знаменної дати колектив кафедри висловлює ювілярці найщиріші вітання і побажання. Приєднується до них і редакція «Молодого медика».

Моє знайомство з авторитетним Лікарем, вченим і Педагогом, кандидатом медичних наук, доцентом Марією Максимівною Шпілевською відбулось на кафедрі терапії з курсом ЗПСМ факультету післядипломної освіти більше 20 років тому, де доцент Марія Максимівна навчає лікарів-інтернів та лікарів-курсантів передатестаційного циклу. Окрім медичних знань, Марія Максимівна надихає лікарів-інтернів та лікарів-курсантів задуматися про морально-етичні аспекти роботи з пацієнтом, що є не менш важливим, ніж практична робота. На заняттях доцента Марії Максимівни панує духовна і доброзичлива атмосфера.

З побажаннями здоров'я і повагою, проф. Дубовий Олександр Хомич

Знаю Марію Максимівну протягом 15 років. Марія Максимівна – мудрий викладач із великим практичним досвідом, толерантна і колегіальна. Завжди рада прийти на допомогу, як співробітникам кафедри, так і курсантам, лікарям-інтернам. Клініцист з великої літери, яка продовжує розвиватися і вдосконалювати свої знання. Людина непростой долі, яка залишається завжди чуйною до проблем інших.

Бажаємо їй здоров'я ще на довгі роки плідної праці.

З повагою, доцент Юзвішина Олена Володимирівна

З Марією Максимівною працюю з 1981 року у відділенні торакальної хірургії Хмельницької обласної лікарні, на циклі «клінічна пульмонологія» та в подальшому на кафедрі терапії з курсом ЗПСМ. Знаю її як лікаря і педагога з великої літери. Вона є визнаним професіоналом медичної справи. Під час роботи на кафедрі досягла викладацьких висот в медичній педагогіці, майстер ораторського мистецтва, що допомагає лікарям-курсантам оволодівати новими знаннями і вдосконалюватися в особливостях медичної справи. Знаю Марію Максимівну як чуйну, відповідальну людину, яка завжди прийде на допомогу як лікар, як порадник у різноманітних життєвих ситуаціях. Дуже шаную її душевність і дбайливе ставлення до пацієнтів, особливо дітей. Завжди з великим шануванням і повагою як до колеги, жінки, матері ставлюся до Марії Максимівни. Бажаю їй здоров'я, довгих літ життя, і людського щастя, злагоди в сім'ї.

З повагою, асистент кафедри Онішко Віктор Володимирович

Новини науки

В Україні пересаджуватимуть нирки від неродинних донорів

2018-го року в Україні стартує програма з трансплантації нирок від неродинного донора. На ці потреби з державного бюджету буде виділено 112 млн гривень. На 2019-2020 роки – більше, ніж по 100 млн щорічно. Уже від 2018 року в Україні будуть проводити трансплантацію нирок, повідомляє tsn.ua.

Як повідомила виконувач обов'язків міністра охорони здоров'я Уляна Супрун, річна потреба з пересадки становить майже 2000 нирок, 1000 пересадок серця, 1500 – печінки і 600 – кісткового мозку.

Попри це, в державі щороку роблять не більш 150 пересадок, трансплантацій серця за всю історію незалежності було лише шість. У квітні минулого року в Інституті імені Шалімова вперше у країні провели трансплантацію легень, хоча у світі щорічно роблять до 3000 таких операцій. Тож, за рівнем розвиненості трансплантології Україна посідає останнє місце в Європі.

Хвороба Альцгеймера виявилася заразною

Очищення крові і периферійних органів від небезпечного білка може допомогти уповільнити розвиток хвороби або навіть зупинити її

Вчені, котрі вже не один рік ламають голову над тим, що саме провокує хворобу Альцгеймера, і чи можна її якось передбачити та уникнути, зробили чергове відкриття.

У публікації для журналу *Molecular Psychiatry* дослідники з університету Британської Колумбії у Ванкувері (Канада) розповіли про нові дані у вивченні цієї недуги. Зокрема, вони виявили, що хвороба Альцгеймера може бути заразною і передаватися від однієї людини іншій.

Під час експериментів на лабораторних тваринах вчені виявили, що збудником захворювання здатні стати поодинокі частинки бета-амілоїду, які вільно плавають у крові.

Коли здоровим мишам перелили кров хворих на Альцгеймера гризунів, у перших уже незабаром розвинулася аналогічна недуга. Частинки бета-амі-

лоїду проникли в мозок і запустили в його клітинах процес накопичення аналогічних білкових частинок, що призвело до масової загибелі клітин в центрі пам'яті і розвитку типових проблем, які відчувають люди і тварини, котрі страждають вище вказаною проблемою.

Таке відкриття показало, що слід ще більш ретельно відбирати зразки крові для переливання людям і перевіряти їх максимально присіплюю на наявність бета-амілоїдних молекул. У той же час очищення крові і периферійних органів від небезпечного білка може допомогти уповільнити розвиток хвороби або навіть зупинити її.

Розроблено хірургічний клей, що затягує рану за 60 секунд

MeTro – це гідрогель, який поєднує в собі тропоеластин (природний мономер, з якого при полімеризації утворюється еластин, білок сполучної тканини) і світлочутливі молекули, які дозволяють матеріалу укріплювати за 60 секунд під впливом ультрафіолетового випромінювання.

УФ-випромінювання допомагає матеріалу сформувати міцні зв'язки зі структурами на поверхні тканини, яка при цьому залишається еластичною. Він може застосовуватися для затягування ран на шкірі і на внутрішніх органах. Зокрема, за словами вчених, гель здатний «запечатувати» рани на органах, що постійно розширюються і стискаються (наприклад, на серці і легенях).

До складу клею також входить фермент, який з часом розкладається. Він дозволяє «настроїти» тривалість його роботи: так, він може утримуватися від декількох годин до декількох місяців, в залежності від того, скільки часу потрібно для загоєння рани.

У розробці брали участь фахівці з Північно-Східного університету (Бостон, США), Гарвардського університету (Кембридж, США) і Сіднейського університету (Сідней, Австралія). Дослідження було опубліковане в журналі *Science Translational Medicine*.

Поки розробка була протестована тільки на тваринах. У найближчому майбутньому гель буде протестовано на людях.

«Літературна вежа»

Студентське життя у нашому університеті надзвичайно цікаве, різноманітне, насичене яскравими подіями... Місце, де можна поділитися своїми емоціями, думками, захопленнями, де кожного зрозуміють та підтримають є «Літературна вежа». Після пар, заліків, іспитів спішать студенти поділитися власними проблемами, здобутками

у затишну родину де ти – її частина і тебе приймуть з усіма недоліками і перевагами.

Ми бажаємо всім, хто зараз читає ці рядки на хвилюк перенестися в прекрасний світ поетичного слова і сповна насолодитися досягненнями «вежівців».

Щиро запрошуємо Вас долучатися до нас!

**Подвижок
Ольга,
VI курс 66**

**ПІД ФІЛІЖАНКУ
ГАРЯЧОЇ КАВИ**

Тут слову воля,
скромність – під
замки,
Тут не поети,
що шукають

слави.

Маленькі люди тут й великі їх думки.
Не поетичні пафосні дебати,
Не критика, що все їй нанівець,
Тут не обов'язок – весь час писати,
Один тут кастинг – теплота сердець.
Мов посиденьки дуже давніх друзів
Під солод випічки і щирість ностальгій,
І тут немає потасмних шлюзів,
Відвертість тут думок, рядків і мрій.
Не видають на вежі нам трофеї,
І зіркою не станеш тут й на квант,
Не ми талановиті, бо є в неї,
А Вежа – це один на всіх талант.

**Косташ Альона,
III курс 20а**

Матусе, я тепер
Вас рідко бачу,
Але в думках Ви
завжди поблизу.
І я себе ніколи
не пробачу
За Вашу тиху

гірку сльозу.

Бо так уже Вас доля навчила,
Колись навчили Ви цього й мене:
«Всміхайся, доню, навіть через силу,
І будь-яка печаль твоя мине.»
Спасибі, мамо, за пораду мудру,
Не раз допомогла мені в житті.
І ось тепер, коли я вийшла в люди,
Веселі ваші згадую пісні.
Казали Ви: «Сумної не затягуй -
В житті й без пісні суму вистача...»
Я вже для всіх доросла стала, мабуть,
І лиш для Вас – малесеньке дівча.

**Юлія Товстун
VI курс 10а**

**ЯК ПАХНУТЬ В
МЕНЕ ВДОМА
ВЕЧОРИ**

Я пахнуть в мене
вдома вечори,
Що зіткані з
туманів і любистку.

Теплом родинним вкутані двори,
І небо з хмар сплело собі колиску.

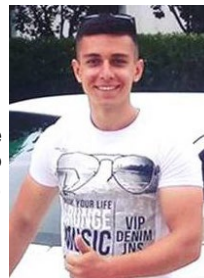
«Не холодно тобі?», - питає вечір,
Бо ранки вже морозні, листопад,
А я зігріта простором за плечі,
Вдивляюся в далеч зоряних лампад.

Як тихо, як казково все, як просто,
І тільки зрідка гавкне старий пес.
Так жаль, що час своє бере відверто,
Пришвидшуючи рух старих колес.

І я б усе на світі залишила.
Аби наслухатись домашніх вечорів,
Відчути смак терпкої горобини,
Надихатись цим запахом полів...

Виходить мама з хати й теж гукає:
«Та холодно, вдягнись, вже листопад»,
«Не холодно, матусю, знаєш...»
певно знаєш, як тепло повертатися
назад»

**Валентин
Тагєєв,
II курс 226**

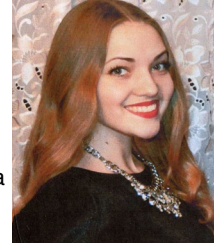
Столь
благородное
дело предстало
пред нами,
Здесь терминов
разлились сотни
рек.
И наполнило нас
тем, что веками
По маленькой капле собирал
человек.

Мы надели халаты и шапочки белые
И идем мы уверенно, с блеском
в глазах.
Спасут от недуг наши руки умелые
И от счастья у мам покатится слеза.

Слеза потому, что не спали ночами,
Дабы стали мы всему миру
полезными;
Слеза, что когда-то, проснувшись
врачами,
Боролись бы мы со злыми
болезнями.

И вмиг закружится у нас голова,
Когда станем мы клятвою связаны,
Ведь сладким нектаром польются
слова
От тех, кого вылечить были
обязаны.

**Анна Коваль,
VI курс 36**

**Я ГОРДА ТИМ,
ЩО УКРАЇНКА
ЗРОДУ**

Пшеничне поле
і блакить небесна
Широкого Дніпра
безкрая даль,
Морозні зими і
зелені весни -
Це України дорогий криштал.

Тут Чорне море, ріки і озера,
Карпатських гір велична висота,
Національна квітка – це гербера,
Тут чорнобривець буйно розквіта.

Тут стелиться лугів барвистий
килим,
Тут над рікою шелестить верба,
І все здається таким любим, милим,
Що аж відразу покида журба.

Усе це наша рідна Батьківщина,
Близька нам до душі земля свята.
Це наша родичка, це ненька –
Україна,
І зрозуміла всім ця істина проста.

Я горда тим, що Українка зроду,
З величністю ношу оце звання,
А українки ж, мають гарну вроду,
І мають неабиякі знання.

Я горда тим, що українка зроду,
А гордість в небі соколом літа,
Нема нам, українцям, переводу,
Бо наша сутність – справжня
доброта.

Така то вже натура українців:
Завжди творить одчаяні діла,
Не схожі ні на турків, ні на німців,
І слава наша здавна ще цвіла.

Мабуть, така вже моя доля -
Любити вічно Україну,
Любити тиху пісню поля,
Червону, як ту кров, калину.

Любитиму її чарівну мову,
Таку прекрасну, ніжну, солов'їну.
Можливо, все це пафосна розмова,
Та все ж душею до України лину.

**Добірку творів підготувала
бібліотека ВНМУ**